

ЊУЈОРК - ПОСЛЕ ЗА ЗАТВОРАЊЕ

Ова е значајна седмица. Њујорк е местото каде САД се надеваат дека ќе успеат да дојдат до конечно решение. Како подготвителен пристап кон овие значајни средби, во Париз се одржа подготвителната средба меѓу министрите за надворешни работи на Македонија и на Грција, Милошоски и Бакојани. Официјалните извештаи се дека таа се одржала по барање на македонскиот министер, во конструктивна атмосфера, на која било договорено иста таква да се има и во Њујорк. Неофицијалните информации, пак, говорат дека на средбата, до која дошло под жесток притисок на САД, сепак биле разменети сугестии по последниот предлог на преговарачот Метју Нимиц, но без видливи резултати. Токму затоа очекувањата се дека најголемиот притисок ќе се случи во Њујорк, што веројатно ќе биде и последниот обид на Бушовата администрација за затворање на проблемот со името.

Црвенковски, кој ќе присуствува на седницата на Генералното собрание на ОН во Њујорк, ќе има можност да се сретне со медијаторот во спорот, Метју Нимиц, со министерката Бакојани, како и со високиот претставник на САД, Даниел Фрид, на кои одблиску ќе може да им ја презентира сопствената позиција за решавање на проблемот. Веројатно токму тоа и го очекува премиерот Никола Груевски, кој по неговото заминување изјави дека посакува шефот на државата да се врати од САД најмалку со конкретни предлози, но можеби и со решение за спорот со името. Како поткрепа во материјализирањето на оваа идеја или желба, премиерот Груевски во Њујорк го испрати и министерот за надворешни работи Антонио Милошоски, за како што рече, "да му биде на испомош на шефот на државата".

ГРЧКАТА СТРАНА НЕ НАЈАВУВА ПРОМЕНА НА СОПСТВЕНИТЕ ПОЗИЦИИ

Битката меѓу двајцата кандидати за претседател на Соединетите Американски Држави, демократот Барак Обама и конзервативецот Џон Меккејн, влегува во завршна фаза. Последните анкети говарат за тесна предност на партискиот наследник на Буш, што не значи дека шансите за оној кој повикува на промени се намалени. Напротив, според американските аналитичари, оваа жестока трка ќе се трча речиси до самиот крај, односно истата ќе се усложнува со нови прашања или, пак, одговори на оние старите, кои веќе подолго време се топ тема. Поаѓајќи од војната во Ирак, цената на нафтата, падот на животниот стандард на граѓаните, односите на САД со Иран, Европа, Балканот... и тука некаде на маргините на дебатите, и... Република Македонија. Се разбира, не како клучно прашање за САД, туку како болка на администрацијата на Џорџ Буш, која си презеде сериозна обврска да избоксува влез за нашата земја во НАТО, а со тоа и да успее да го реши деценискиот спор на Република Македонија со Република Грција.

Неспорен е фактот дека нашиот стратешки партнер САД, односно администрацијата на Џорџ Буш во заминување ќе направи сè да успее да го затвори овој проблем, пред сè, поради фактот што можеби и не може да си го прости дебаклот кој го доживеа во Букурешт, но и поради преголемата навлезеност во оваа равенка, чие решение ги проби речиси сите рокови. Личното ангажирање на државниот секретар Кондолиза Рајс е доволен доказ дека Буш сака да ја

напушти Белата куќа со заверен документ за затворање на предметот, што би претставувало уште еден успех на Бушовата администрација, но и еден проблем помалку за неговиот наследник. Не дека на овој начин си даваме преголема важност, туку напротив, и на врапчињата им е јасно дека нашиот проблем е апсолутно неважен за претседателските кандидати, но сепак е значаен за сè уште актуелниот претседател, кој се чини е решителен во ангажманот за изнаоѓање решение за проблемот со името.

Но, дали Република Македонија, односно нашиот државно-политички врв е свесен за напорите на САД за затворање на овој проблем? Дали нашите "мудри глави" претпоставуваат што значи промена на администрацијата по доаѓањето на нов претседател? Дали можеби некој им кажал дека ова се нашите вистински пет минути? Дали претпоставуваат што значи замрзнување на решението? Одговор на овие прашања немаме. Но, затоа имаме низа недоречености, и по кој знае кој пат брифинзи, кои говорат дека претседателот и премиерот сè уште немаат единствен став!

МИЛОШОСКИ ОТИДЕ ДА МУ СЕ НАЈДЕ НА ЦРВЕНКОВСКИ!

Ништо ново и неслушнато. Единствена новина е дека овој пат пред патувањето во Њујорк не можевме да ја

Пишува:
Магдалена АНДОНОВСКА

ДНАТА СТАНИЦА НА ИМЕНИКОТ!

СО МАЛИ СУГЕСТИИ ДО КОНЕЧЕН ПРЕДЛОГ!?

видиме дури и онаа глумечка сеанса меѓу претседателот на државата и премиерот, наречена координација. Овој пат тие решија да не се сретнат. Веројатно немаа што да си кажат или, пак, не сакаа да си ги потврдат различните погледи за решението на проблемот, кој нашава земја го има со Грција. Официјалните изјави од Кабинетот на претседателот на државата одеа во насока дека премиерот одлучил да не се консултира(!?), па затоа Црвенковски во Њујорк ќе оди сам, со себе, односно со сопствениот став!? Веројатно така некако и ќе настапи пред грчката министерка за надворешни работи Дора Бакојани, а кој знае како пред генералниот секретар на Обединетите нации, Бан Ки Мун?

Но, како и да е, Црвенковски, кој ќе присуствува на седницата на Генералното собрание на ОН во Њујорк, ќе има можност да се сретне со медијаторот во спорот, Метју Нимиц, со министерката Бакојани, како и со високиот претставник на САД, Даниел Фрид, на кои одблиску ќе може да им ја презентира сопствената позиција за решавање на про-

блемот. Веројатно токму тоа и го очекува премиерот Никола Груевски, кој по неговото заминување изјави дека посакува шефот на државата да се врати од САД најмалку со конкретни предлози, но можеби и со решение за спорот со името. Како поткрепа во материјализирањето на оваа идеја или желба, премиерот Груевски во Њујорк го испрати министерот за надворешни работи, Антонио Милошоски, за како што рече, "да му биде на испомош на шефот на државата". Кабинетот на Црвенковски, пак, на оваа понуда одлучно врати дека нема намера да се сретнува со шефицата на грчката дипломатија, Дора Бакојани.

Ова повторно, или кој знае по кој пат, подгревање на температурата меѓу Црвенковски и Груевски уште еднаш ја покажува сликата за функционирањето на нашиот државен врв, или поточно нивната посветеност во решавањето на овој клучен проблем за нашето интегрирање во Европската унија и во НАТО. Веројатно токму затоа и толку далеку сме од овие институции.

Ова е значајна седмица. Њујорк е местото каде САД се надеваат дека ќе успеат да дојдат до конечно решение. Како подготвителен пристап кон овие значајни средби во Париз се случи подготвителната средба меѓу министрите за надворешни работи на Македонија и на Грција, Милошоски и Бакојани. Официјалните извештаи се дека таа се одржала по барање на македонскиот министер, во конструктивна атмосфера, на која било договорено иста таква да има и во Њујорк. Неофицијалните информации, пак, говорат дека на средбата, до која дошло под жесток притисок на САД, сепак биле разменети сугестии по последниот предлог на преговарачот Метју Нимиц, но без видливи резултати. Токму затоа очекувањата се дека најголемиот притисок ќе се случи во Њујорк, што веројатно ќе биде и последниот обид на Бушовата администрација за затворање на проблемот со името.

Сепак, шансите за тоа да се случи не зависат само од притисокот на САД, туку и од нашата желба ова прашање конечно да го тргнеме од дневен ред, односно да го постигнеме долго посакуваниот, од страна на меѓународната заедница, компромис, кој ќе ни овозможи влегување веднаш во НАТО, а можеби и добар извештај од Европската комисија за напредокот на земјава на патот кон ЕУ. Во спротивно, не е исклучено да се случи на подолг период да бидат замрзнати преговорите за името, што логично би се случило по промената на претседателската администрација во САД, но и повторно раскажување на истите приказни за неисполнети критериуми, на чиј врв се наоѓа името.

Всушност, тоа не смее ниту случајно да значи дека Република Македонија треба да отстапи од својата агенда и да прифати предлог кој нема да биде во согласност со општите начела или одговорности, кои ги застапува македонскиот народ, односно задирање во идентитетот и во јазикот, кои се основа за нашата идентификација.